

fuldt ud kan være afsluttede inden næste Vurderings Paabegyndelse. Hertil kommer, at de særlige Forhold, der var medvirkende til Gennemførelse af Bestemmelsen om 3-årige almindelige Vurderinger, vel maa antages i alt Fald efter den almindelige Vurdering i 1923 at gøre sig gældende med mindre Vægt, ligesom endelig Hensynet til de betydelige Omkostninger, der er forbundet med de almindelige Vurderinger, taler for en Begrænsning.

Til Gengæld har man ment at maatte genindføre Omvurderinger imellem de almindelige Vurderinger som foreslaaet i § 2 og § 4, henholdsvis til Ejendomsskyld og til Grundværdi, men dog saaledes, at Omvurdering kun foretages en Gang aarlig. For Ejendomsskyldvurderingens Vedkommende skal Omvurdering ske dels ex officio, naar Nybygninger eller andre objective Forandringer ved Ejendomme maa antages at have medført Værdistigning eller paa anden Maade medført Forandringer, der gør den oprindelige Vurdering uegnet som Skattegrundlag, dels naar det begæres af vedkommende Ejer.

For disse sidste Tilfældes Vedkommende, der altsaa som Regel kun vil komme til at foreligge, hvor Ejendommen ønskes omvurderet, uanset at den ikke er undergaaet objectiv Forandring og hvor Begæringen derfor i Almindelighed maa antages at skyldes Hensyn til stedfundne Ændringer i Prisforholdene, maa Omvurderingen følgerig ske efter Værdiforholdene paa Vurderingens Tidspunkt, medens man med Hensyn til Omvurderinger af anden Grund har anset det for rettest at lade Vurderingen ske efter Prisforholdene paa Tidspunktet for den til Grund liggende almindelige Vurdering, idet navnlig Hensynet til Skattebyrdens ligelige Udmaaling indenfor den enkelte Vurderingsperiode taler for en saadan Ordning.

For Grundvurderingernes Vedkommende er det i Forslagets § 4 fastsat, at Omvurdering til Grundværdi skal ske i alle Tilfælde, hvor Omvurdering til Ejendomsskyld finder Sted, men ved Siden heraf har man aabnet Ejeren Adgang til særlig at begære Grunden omvurderet, ligesom man har ment, at særlig Ansættelse af Grundværdi maatte finde Sted i Tilfælde, hvor Forandringer i Ejendommens Omgivelser maa antages at have medført Stigning af Grundens Værdi, en Regel, der navnlig udkræves af Hensyn til Muligheden for Indførelse af kommunal Grundværdistigningsskat. Dette Hensyn har endvidere foranlediget den almindelige

Bestemmelse om, at Omvurderingerne til Jordværdi i alle Tilfælde maa ske efter Prisforholdene paa Tidspunktet for Vurderingerne.

Til §§ 5 og 6.

Angaaende Indholdet af disse Bestemmelser henvises til foranstaaende almindelige Bemærkninger.

Til § 7.

Idet man har ment, at Skattesvare se efter Forslagets Regler burde begynde fra 1. Juli 1922, medens der, under Hensyn til at sidste almindelige Vurdering foretoges i 1920, vanskeligt kunde være Spørgsmaal om at afholde ny almindelig Vurdering før det i Forslagets § 1 fastsatte Tidspunkt pr. 1. Juli 1923, vil det være nødvendigt at lade Skattesvarelsen for Aaret 1. Juli 1922—30. Juni 1923 ske paa Grundlag af de i Aaret 1920 foretagne Vurderinger og de til disse knyttede Omvurderinger.

Under Hensyn til, at de i Aaret 1920 foretagne Jordvurderinger ikke paa Tidspunktet for deres Foretagelse dannede Grundlag for Skattepligt, ligesom det ej heller med Sikkerhed kunde vides, om de overhovedet vilde komme til at tjene som saadant, har man — uanset at der ved de gældende Lovbestemmelser var givet vedkommende Ejer fuld Adgang til at indanke de foretagne Ansættelser ogsaa af Jordværdien for Over-Skyldraadet, jfr. Lov Nr. 671 af 21. Februar 1918 § 1, 3. Stykke, anset det for betænkeligt ubetinget at lade de paagældende Ejere være bundne ved de da foretagne Ansættelser og da navnlig for saa vidt angaar Spørgsmaalet om deres Ret til Fradrag for Forbedringer efter de for Vurderingerne da gældende Regler. Som Følge heraf er der ved Bestemmelsen i Forslagets § 7 2. Stykke aabnet dem Adgang til at faa Spørgsmaalet om Muligheden for saadant Fradrag optaget til fornyet Undersøgelse gennem en Paaklage til Over-Skyldraadet, dog at saadan Paaklage maa ske inden Udløbet af Juni Maaned 1922.

Til §§ 8 og 9.

Bestemmelserne i Forslagets § 8 om, hvilke Ejendomme og Arealer der er fritagne for Vurdering saavel til Grundskyld som til Ejendomsskyld, falder i det Hele sammen med de tilsvarende Bestemmelser angaaende Fritagelse for Vurdering til Ejendomsskyld, kun at man har undergivet Reglen i § 8 b om Jærnbaner, Havne- og